

aktiviteter – alt det, der er i folkeoplysningsloven, er nogle ting, som ligger uden for det, der hedder den fri konkurrence. Det er en anden sfære, og det mener vi, er vigtigt, og vi er sådan set indstillet på, at man også udvider det område, og så kan det godt være, at hr. Lars Løkke Rasmussen siger, at tiderne skifter. Man kunne også sige, at Venstre skifter linje og nu går mere i retning af Fremskridtspartiets linje.

Eva Møller (KF):

Jeg vil gerne sige: Det er med dette lovforslag som med så mange andre, at man kan ikke få alt, hvad man ønsker, og alt, hvad man gerne vil have, og det gælder også for Det Konservative Folkeparti. En række af de ting, vi gerne havde ønsket med folkeoplysningsloven, får vi ikke i denne omgang.

Man kan muligvis sige – hvis man skal se noget positivt i det – at vi jo alle sammen godt vidste, at det, vi gjorde med den revision, der var her, og det, der var meldt ud fra starten i hvert fald, var, at vi lavede en lille revision af folkeoplysningsloven.

Den store revision ville vi lave om nogle år, når loven havde virket lidt længere, når vi havde en bedre baggrund for at vurdere tingene, men når det er sagt, vil jeg dog gerne sige, at der var en række områder, hvor Det Konservative Folkeparti mente, at vores erfaringer var så klare, at der kunne vi godt have handlet allerede på nuværende tidspunkt, og der var også nogle ændringer, som vi egentlig ikke så at der var nogen baggrund for at gennemføre, men som ministeren har gennemført med denne lov.

Dér, hvor vi mener, at det var så klart, at vi kunne og burde gøre noget nu, var på konkurrenceforvriddingsområdet, og når vi mener, der burde kunne være gjort noget, var det, fordi det var et af de problemer, vi var inde på, og som vi drøftede allerede, da vi vedtog loven, så derfor er det et problem, der har været velkendt længe.

Til gengæld synes vi, når der kun tales om en lille revision, at der er en række områder, hvor ministeren måske for meget forskyder forholdet imellem de forskellige dele af loven. Jeg tænker her specielt på den debat, der har været om tilskuddet til de over 60-årige, som vi ikke mener man skulle tage med ind her, men nu ser vi, hvordan det virker, og det kan vi jo så også tage op, når vi skal have den store revision, eller hvad det nu skal hedde, i folketingsåret 1999-2000.

Den lov, vi har her, kaldes en folkeoplysningslov, og de af os, der kan huske langt nok tilbage, ved, at forgængeren hed en fritidslov, og deri lå, at man i fritidsloven kunne støtte alt, hvad mennesker kunne finde ud af at lave i deres fritid, alt, hvad de kunne beskæftige sig med. I og med at man skiftede navn til, at det skulle være en folkeoplysningslov, ligger der for os at se, at en række elementer er oplysning og noget er næppe oplysning, men udelukkende fritidsbeskæftigelse, og det var den skelnen, vi gerne ville tilbage til.

Jeg mener ikke, at der, da vi lavede loven i sin tid, var nogen, der begyndte at tale om, at man skulle udvide det område, som fritidsloven dækkede. Det var mere en sproglig modernisering og en ændring. Når hr. Peder Sass taler om, at det er naturligt, at man justerer – for så er man på forkant – føler Det Konservative Folkeparti også, at det så kan være naturligt at justere i det indhold, vi har i det, vi kalder folkeoplysning. Det er ikke nødvendigvis det samme, vi forstår ved folkeoplysning i dag, som gamle Grundtvig forstod ved det i sin tid, og det synes jeg vi skal være opmærksom på og sige, at det er oplysning, der skal støttes, og ikke det, vi blot kunne kalde fritidsbeskæftigelse.

Jeg skal yderligere sige, at for os er det selvfølgelig klart, at når vi er inde på dette og har tilsluttet os, at man skal se på folkeoplysningens indhold og form og formål, så ligger der også deri, at vi mener, at ressourcerne generelt i det danske samfund skal udnyttes bedst muligt, og vi kunne godt have ønsket, som vi har sagt i andre sammenhænge, at se denne lov i forbindelse med regeringens voksenuddannelsesreform.

Aktualiteten af dette er ikke blevet mindre, efter at vi i de seneste dage har hørt, at man bruger langt, langt flere penge på at uddanne mennesker på AMU-centre for eksempel, end man gør på de videregående uddannelser. Vi har den samme fornemmelse her, nemlig at der i en række tilfælde fra AMU-centrenes side sker en konkurrenceforvriddning, og det er det, vi meget gerne vil have set på.

Vi har med tilfredshed noteret os – og vi anbefaler – at der lægges op til, at man ser på den mellemkommunale udvikling, at revisionsbestemmelserne er blevet mindre bureaukratiske, og også at ministeren fremover gerne vil se på en forenkling af de kringledede tilskudsregler.

Jeg skal endelig sige, at for os er det en væsentlig ting, at denne lov hviler på det lokale